

Dijaki bili so tedaj nahujskani in sicer od pruskih prijateljev, od sovražnikov sv. katoliške Cerkve in naše cesarske rodbine. To je žalosten pomen dijaškega razsajanja v Gradu. Ono kaže, da se nam učeča mladež čedalje bolj v pruski tabor, na prusko stran vabi in zapeljuje. Drugič, da se čedalje bolj sovražna kaže sv. katoliški Cerkvi. Tretjič, da se pri njej čedalje bolj zgublja spoštovanje do cesarske rodbine, in da se njej avstrijska zavest duši in mori. In če se v tej reči vse pusti, kakor sedanjio liberalno ministerstvo ravna in gospodari, kako bo pri nas v 10—20 letih, ko bodo ti zapeljani mladenči morebiti visoki uradniki, oficirji? itd. Poslednji čas je, da se temu v okom prihajati začne.

Cerkvene zadeve.

Zakrament sv. firme bodo naš milostljivi knez in škof delili: v Tinji 24. avgusta; v St. Venčeslunu 25. avgusta; na Prihovi 26. avgusta; v Čadramu 27. avgusta; v Zrečah 28. avgusta; v Konjicah 29. avgusta; v Špitaliču 30. avgusta; v Ločah 31. avgusta; v Makolah 1. septembra in v Najšpergu 2. septembra.

B. Vprašanje do odbora družbe duhovnikov Lavantinske škofije. Pri ustanovanju družbe duh. Lav. škofije je bilo sklenjeno, da se mesto gotovine bodo sprejemale tudi delnice banke „Slovenije“ in sicer pod to pogodbo, da vsa doplačila zadevajo lastnika delnic, t. j. njega, na katerega ime se delnica glasi.

Vzeme li družba doplačane delnice zopet nazaj ali ne?

Zvonar Samasa mlajši v Ljubljani je postal hud liberalec, nemškutar in nasprotnik slovenskega ljudstva. Zato pa mu nobena slovenska fara neče več dati dela in zaslužka. Ker nima dela, zato namerjava večidel delavcev izpustiti in zvonarno zapreti. To si naj naši nemškutarski trgovci, obrtniki, krčmarji, mesarji in kramarji zapišejo za ušesa. Slovenci bodemo, če le mogoče, zopet le pri Slovencih kupovali. Roka roko umije. —

Procesija na sv. Višarje gre v soboto 15. maja iz Gradea, pride 16. maja v Lankovice, 17. maja v Velkovec, 18. maja čez Celovec v Marija-Rajn, 19. maja v Loče in 20. maja na sv. Višarje. Poidoč se bodo cerkve za sveto leto odmenjene obiskovale in svetoletne molitve opravljale. V soboto 22. maja se romarji vračajo na železnico v Belaku in se peljajo domu.

Sv. Mohorja in Fortunata, učenca sv. evangelista Marka, častimo Slovenci v naši lavantinski škofiji na 5 mestih. 1. v farni cerkvi v Gornj. Gradu, 2. v podružnici v Šoštajnu, 3. v podruž-

nici Vranske farne cerkve v Stopniku, 4. na stari sv. gori v Podsredi in 5. v podružnici v Šetalah.

Katekizem za sv. leto je že nčakal 5. natis, ki bo tudi skoro razprodan. Okoli 6000 iztisov slovenskih se je spečalo. Nemških se je razprodalo 1000 iztisov.

Moliti za škofa je na Pruskem prepovedano. Ker je Münsterski škof zavolj sv. vere v ječo zaprt, zato je njegov začasni nadomestnik ukazal po sv. meši moliti 1 očenaš in češčena si Marija. Ali Prus tega ne trpi, ter je moliti prepovedal.

2 franciskana so Prusi zapreti dali, ker sta po stari navadi nekemu sosednemu fajmoštru šla pomagat god farnega patrona obhajati! No, to je čudna svoboda!

Gospodarske stvari.

Koliko škode delajo vrtni ali poljski polži?

Neki naravoslovec je hotel škodo, katero imenovani polži na mladih vrtnih in poljskih sadežih delajo, bolj natanko poizvedeti in določiti. V ta namen je vzel 12 vrtnih ali poljskih polžev, tako imenovanih slinovcev in jih je opazoval. Kaj mislite, kaj je našel? Našel je, da je vsaki polž v 24 urah poprek 14 santigramov, t. j. $1\frac{1}{2}$ santigrama več, kakor sam na sebi tehta, ($12\frac{1}{2}$ santigramov), požrl. To je strahovita požrešnost! Mislite le, ko bi vol, ki 10 centov vaga v enem dnevu $11\frac{1}{2}$ centa krme potreboval, kam bi prišli? Iz tega je pač razvidno, kako neizmerno škodo ti požeruhi od spomladi do pozne jeseni delajo. Pa ne le da so polži strahovito požrešni, tudi množijo se tako silno, kakor malokteri drugi mrčes. Navadno se računi, da polž v večkratnih tedenskih obrokih med letom 400 jaje položi, tako, da se polži, katerih je bilo na njivi prej le 1000, v jednem letu na 500 milijonov zaredijo. In če dalje še premislimo, da se polži najrajši mehkih korenin raznih rastlin lotijo in da morajo vsled tega rastline poginiti, tako se nam njihova škodljivost še le v pravi luči pokaže. Praša se tedaj kako je tem požrešnim škodljivcem v okom priti. Pobiranje je gabno in tudi le malo izda. Tu moramo živlice na pomoč poklicati in sicer so zopet ptice naše najboljše pomočnice. Na prvem mestu zaslужijo race vse priporočbe. Prvikrat seveda jih mora človek sam na polžve grede ali njive zagmati, da zvejo, kje je kaj sladčice za nje. Drugo in vse slednje krati pa že komaj čakajo, da se iz hleva izpustijo, da letijo na dotično mesto se polžev past. Tako je v kratkih dneh greda, vrt, njiva polžev otrebljena. Dokler je še kaj polžev se tudi ni bati, da bi se race sočivja ali sadežev lotile, tedaj se brez skrbi na grede pustijo. Tudi